

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	Nielsen, Zakarias.; med Tegninger af Knud Larsen.
Titel Title:	<u>Et Møde</u>
Udgavebetegnelse Edition Statement:	11. Oplag.
Udgivet år og sted Publication time and place:	København : Gyldendal, 1904
Fysiske størrelse Physical extent:	22 s. :

DK

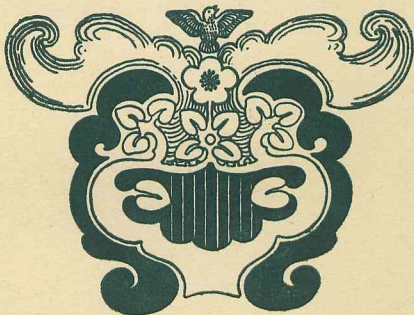
Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

ZAKARIAS NIELSEN

Et Bøde

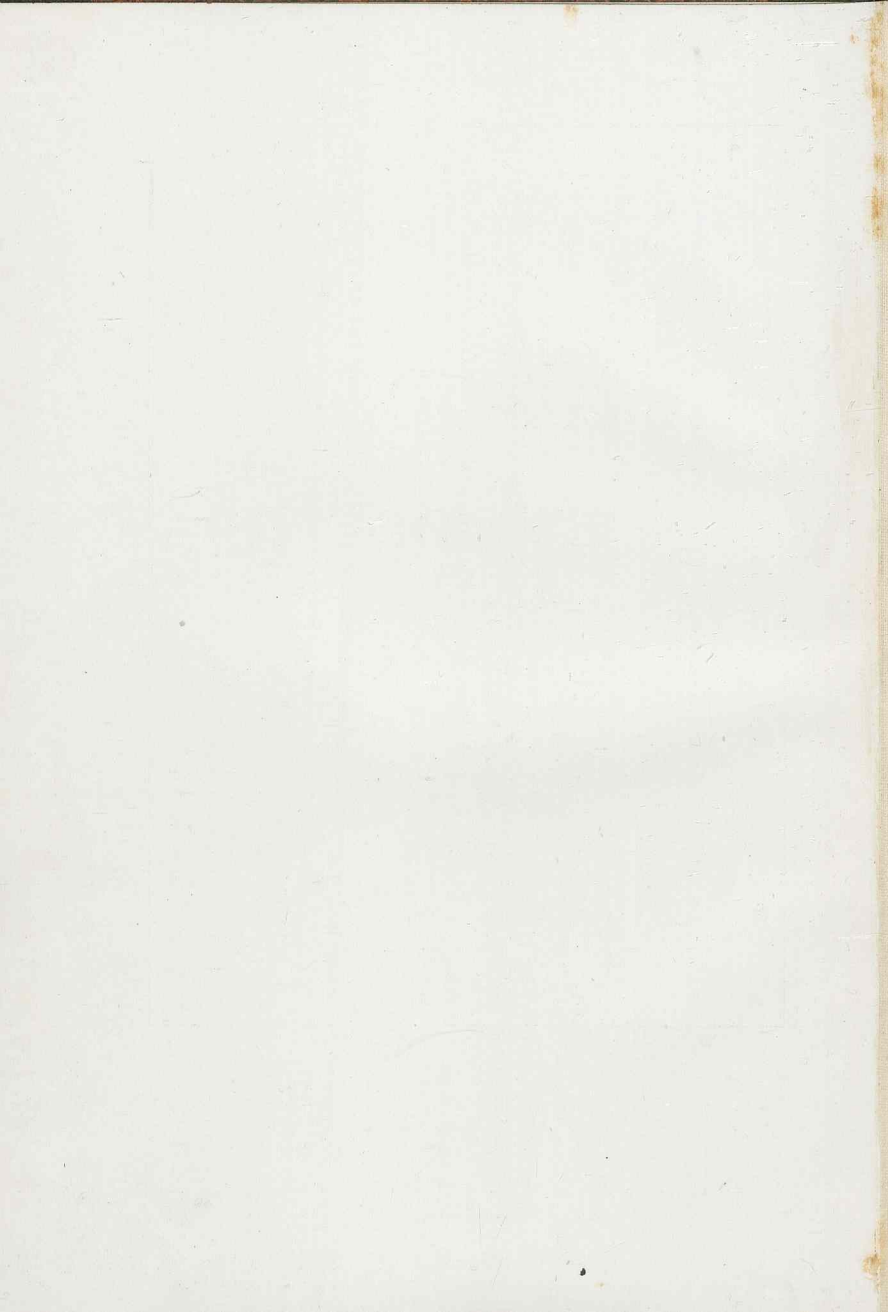
nos. nr. 1477 a.

GYLDENDALSKE BOGHANDEL
NORDISK FORLAG
KØBENHAVN OG KRISTIANIA

1904

ET MØDE

ZAKARIAS NIELSEN

ET MØDE

ELLEVTE OPLAG

MED TEGNINGER AF KNUD LARSEN

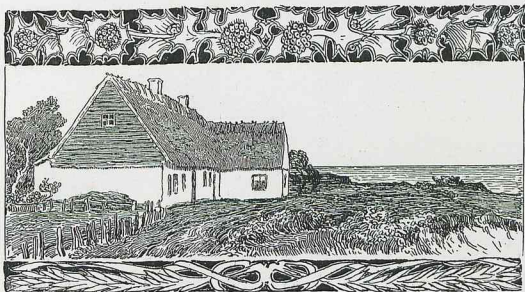
KØBENHAVN
GYLDENDALSKE BOGHANDEL, NORDISK FORLAG

1904

Trykt i alt i 23500 Eksp.

Kihls Bogtrykkeri. — København.

Vi havde et Hus med et Par Tønder Land
tæt ude ved Klintens Trone.
Min Fader var Tøffel- og Træskomand,
min Moder var Vadskerkone.

Jeg var en lille forvoven Gut,
saa tyk og sund og fornøjet.
Ved Stranden jeg soppede, sang og slog Smut,
og Smilet lyste fra Øjet.

Ja, det var en yndig, velsignet Tid;
men snart den desværre fik Ende,
og Verdens Bitterhed, Storm og Strid
jeg tidsnok fik lært at kende.

De tyske drog ind af vort søndre Led,
vor Ret og Ære at krænke.
— Saa maatte min Fader til Hæren af Sted,
og snart var min Moder Enke.

Saa gik det tilbage; hun tog paa Borg,
og tom blev Skuffen og Kruset;
hun sygnede hen af Sot og Sorg
og døde i Fattighuset.

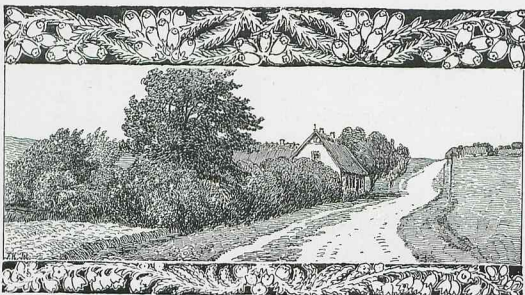
Og jeg blev tinget i fremmed Brød
for fjorten Daler om Aaret.
I Pjalter jeg løb, led Kulde og Nød,
blev pryglet og rykket i Haaret.

Med Kæppen og Posen omkring jeg drev,
i Løgn blev øvet min Tunge;
jeg sloges med Hunde og Dreng og blev
en rigtig vanartig Unge.

Med hele Verden jeg laa i Krig,
jeg gjorde Fortræd, hvor jeg kunde;
thi alle var de paa Nakken af mig,
mit Navn var i alles Munde.

„Ja bi I bare, til jeg bliver stor,“
— jeg tænkte saa ofte i Harme —
saa skal I faa se, hvilke Næver der gror
paa disse knoklede Arme.“

Saa gik det indtil mit sekstende Aar,
da skete en Dag et Guds Under.
Jeg husker det end, som var det i Gaar,
og tit jeg endnu paa det grunder.

Det var en Søndag, jeg sneg mig om
langt borte fra Hjemmets Egne;
min Fod var træt og min Lomme tom,
af Sult var jeg nær ved at segne.

Bort var jeg rømmet om Natten før
fra Hjemmet det stygge og fæle
„Nej heller luske fra Dør til Dør
og tigge mig frem eller — stjæle!“

Da naaed jeg til et Lyststed, der laa
omkranset af Hyld og Syrener.
Jeg listed i Køknet mig ind paa Taa,
jeg saa hverken Kok eller Tjener.

I Stuen var tyst. Jeg ind mig sneg
— hvor Lejligheden dog lokker! —
jeg følte, min Kind blev kold og bleg;
jeg gik jo paa Tyvesokker.

Jeg lytted og spejded og kiggede i
hver Krog; da faldt i det samme
mit Blik hen paa et stort Maleri
i udskaaen Egetræsramme.

„O nej, o nej dog, hvad ser jeg her!
Min Moders Hytte med Stranden!
Der staar hun jo selv, og der . . . og der . . .
men er jeg dog fra Forstanden!

Nej vist, det er jo min Moder selv,
det er hendes Mund, hendes Øje!
Jeg kender jo ogsaa Skørtet saa vel
og den tærnedede Hvergarnstrøje.

Hun ser hen paa mig. O bliv ikke ræd,
lille Mo'er, vær blot ikke bange,
jeg skal ikke stjæle eller gøre Fortræd,
lille Mo'er, vær blot ikke bange!

Men hvordan er det hele dog fat . . . ?
Mit Hjerte saa sælsomt banker;
det er, som der frem af Erindringens Nat
gaar lyse og legende Tanker.

Det er, som med et jeg flyttedes hen
til Stranden og Klinten derhjemme.
Lyslevende ser jeg Dig, Moder, igen
og hører din kaldende Stemme.

Jeg husker det godt, jeg var den Gang
en lille Krabat i Bluse.
Ved Stranden jeg legede Dagen lang
med Stene og Sneglehuse.

Med Hunden „Pasop“ og Grisen, som gik
paa Agren og snasked og bored,
saa mangen en lystig Spas jeg fik,
vi mageløst sammen os mored.

Og naar Du, Moder, fra Arbejd kom hjem,
du vidste med godt at opdiske;
snart kom et Par Nødder af Lommen frem
og snart lidt Sejlgarn til Piske.

Saa løfted du mig i Favnen op
og holdt mig som Fange bunden;
bagefter du glatted min gule Top
og kyssed mig — lige paa Munden.

Og jeg begyndte saa med min Snak
om Legen med Hunden og Grisen.
Imens fik Fa'er sig en Pibe Tobak
og staved sig gennem Avisen.

Og saa blev jeg puttet i Dynerne ned,
og kærlig du kyssed min Pande,
og lidt efter lidt jeg umærkelig gled
saa stilt imod Drømmenes Lande.

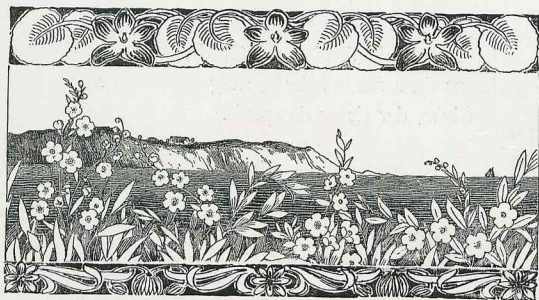
Og Søndag Morgen! Hvor kunde jeg gaa
og kro mig helt stolt langs Stranden
med mine nyvendte Bukser paa
og Hatten med Sløjfe i Panden!

Jeg husker det ogsaa, hvor mangel Gang
jeg læned mig til dig med Glæde,
imens du rørende talte og sang
om ham, der elsker de spæde.

Aa ja, hvor var det en mageløs Tid!
Hvor rig dog paa Uskyld og Glæder!
Bliv ikke bedrøvet, o Moder blid,
fordi jeg staar her og græder.

O tro mig, tro mig, det gør mig saa godt
en Stund ved din Side at græde.
Jeg tror, jeg blev skik'lig endnu, hvis jeg blot
for dig kunde hver Dag fremtræde.“

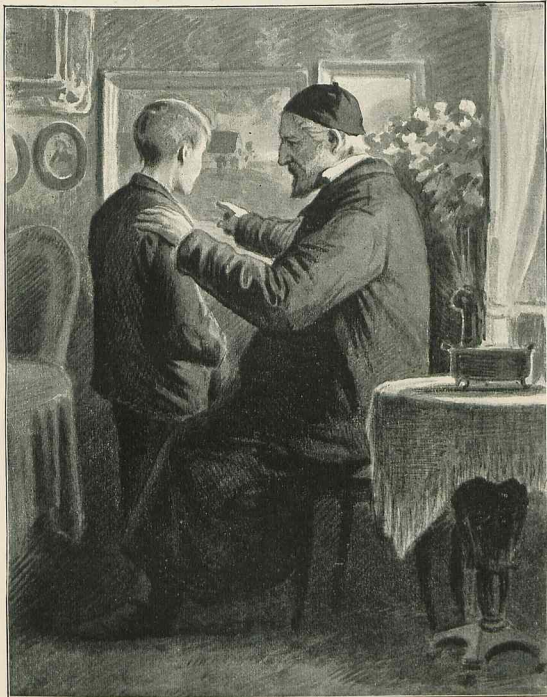

Ja saadan stod jeg og talte og græd, —
da rørte en Haand ved min Skulder,
mod Døren jeg hurtig flygtede ræd
og gjorde et Spræl og et Bulder.

„Nej holdt, kom kun hid, lille Ven, og hor
af mig nu en lille Beretning!

Din jeg nu har hørt, jeg lyttede før
og hørte hver eneste Sætning.

Saa det er din Mor og dit gamle Hjem,
som nys jeg dig hørte forgude!
Ja, det har med Penslen jeg tryllet frem,
en Sommer jeg laa derude.

Ja jeg har vel malet i Snesevis
af saadanne Stykker, min kære;
men dette her bærer dog første Pris,
det bragte mit Navn først i Ære.

Og Tusinder hjemme og udenslands fra
har undrende for det sig stillet;
men aldrig dog lyste saa klart som i Dag
af Liv og Vnde mit Billed.

Den Ramme, du flettede om det i Krans,
af Mindernes dejlige Skatte,
har kastet omkring det en Kærlighedsglans,
som du kun og jeg ret kan fatte.

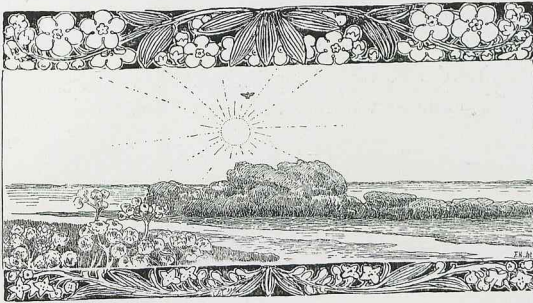
Og derfor — hver Gang jeg herefter det ser,
jeg dobbelt skønt vil det finde;
— men sig mig, min Dreng, hvad vilde Du her?
Hvad var vel dit Ærind herinde?“

— „Ak, kærester Herre, jeg er saa forladt,
derfor jeg mig arter saa ilde;
jeg listed paa Taaen mig let som en Kat
herind og vilde . . og vilde . . .

. . Men saa — saa blev jeg saa underlig rørt
af Hjemmets Glæder og Goder.
Jeg tror, at Vorherre mig selv har ført
herind for at møde min Moder.“

— Det tænker jeg næsten ogsaa, min Ven;
saa bliv da herefter hos hende,
og tak din Gud, at dit Hjem igen
du havde den Lykke at finde!“

Nu Aar er hendirundne. — Med Penslen jeg vandt
et Navn selv, som længe vil gælde.
Ja Ry har jeg vundet, og Lykke jeg fandt,
langt mere end jeg kan fortælle.

Men det er næst Gud min kærlige Mo'er,
hvem jeg kan min Lykke tilregne;
hint Møde mig løftede ind i et Spor,
som førte til solrige Egne.

Det onde opløstes, i Taarer det faldt
som Tagdryp, naar Solen skinner;
hendes Kærlighed var det, som smelted det alt
igennem de varmende Minder!

GYLDENDALSKE
NORDISK

BOGHANDEL
FORLAG

*
ZAKARIAS NIELSEN
*

KILDERNE

3die Oplag. Pris 4 Kr. Indbunden 5 Kr. 50 Øre

MAAGEN

EN NUTIDSFORTELLING

6te Oplag. 3 Kr. 50 Øre. Eleg. indb. 5 Kr.

GAMLE VANER

FORTELLING

2det Oplag. Pris 4 Kr. Eleg. indb. 5 Kr. 50 Øre

MYSTISK

FORTELLING

2det Oplag. Pris 2 Kr. Indb. 3 Kr. 25 Øre

ELLEN VAAGE

SKUESPIL I 4 HANDLINGER

Pris 2 Kr. 25 Øre

DEN STORE MAGT

ET AFSNIT AF EN UNG MANDS LIV

3die Oplag. Pris 3 Kr. Indbunden 4 Kr. 50 Øre

KLOKKESPIL

SANGE OG DIGTE

2det Oplag. Pris 2 Kr. 50 Øre Indb. 4 Kr.

UDGIVET AF
KJØBENHAVN

BOCHHANDLER
FORLAG

ZAKARIAS NIELSEN

KILDERNE

1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860.

MAAGEN

1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860.

FAKULTETET

1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860.

REVISORER

1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860.

REVISORER

1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860.

REVISORER

1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860.

